

pretežno anegdotski, važno je zbog obilja podataka i citata onih autora čiji su nam spisi izgubljeni.

● *Životi i mišljenja znamenitih filozofa* (Βίοι καὶ γνῶμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκίμησάντων)

● *Razni metri* (Πάμμετρος)

DIOGENIJAN (Διογενειανός), 2. st. Grčki filozof, epikurovac, polemizirao je s Hrisipovim učenjem. Sačuvani mnogobrojni citati.

● citati

DIOKLO iz Fijunta (Διοκλῆς), 4. st. pr. n. e. Učenik Filolajev, jedan od zadnjih predstavnika pitagorovske škole.

○ nepoznato

DIOKLO iz Magnezije (Διοκλῆς), 1. st. pr. n. e. Grčki pisac, autor jednog dokso-grafsko-biografskog djela filozofskog karaktera. Citati sačuvani kod Diogena Laercanina.

● *Sažete bilješke o filozofima* (Ἐπιδρομή τῶν φιλοσόφων)

DION Kokcijan (Δίων Κοκκιανός), oko 40–112. Grčki pisac, filozof i istaknuti

govornik rodom iz Pruze u Bitiniji. Sačuvano je 80 govora, dok od mladenačkih spisa, koji su pretežno filozofskog karaktera, nije ostalo ništa.

○ *Protiv filozofa* (Κατὰ φιλοσόφων), *Za Musonija* (Πρὸς Μουσῶνιον)

DION iz Aleksandrije (Δίων), 1. st. pr. n. e. Grčki filozof ubijen za vrijeme poslanstva u Rim 56. pr. n. e. Autor je jedne *Gozbe*.

○ *Gozba* (Συμποσιακά)

DIOTIM iz Tira (Διότιμος), 4. st. pr. n. e. Grčki filozof, učenik Demokritov, o kome nam ništa drugo nije poznato.

○ nepoznato

DISSOI LOGOI. Spis sačuvan kod Seksta Empirika, bez naslova i imena autora. Naslovljen je prema početnim riječima δισσοὶ λόγοι (= dvostruke tvrdnje). H. Stephanus mu je dao naslov Διαλέξεις (= *Raspravljanje*). U djelu, koje se datira oko 400. pr. n. e., pisanom dorskim narječjem zapaža se osobit utjecaj Protagorina učenja. Na antitezama dobro – zlo, pravedno – nepravedno, lijepo – ružno i sl. dokazuje se relativnost sudova o njima.

● *Dvostruke tvrdnje* (Δισσοὶ λόγοι)

OSV RTI

ODLAZAK PROFESORA SIRONIĆA U MIROVINU

Kad bi se uspostavljala neka imaginarna hijerarhija elemenata na kojima se zasniva ugled i dignitet zagrebačkog Filozofskog fakulteta i na kojima se održava tradicija njegova kontinuiteta, studij klasične filologije zacijelo bi bio na vrlo visokom mjestu te hijerarhije, i to ne samo zato što je okrenut prema dostojanstvenoj antici nego i zbog toga što je njegovo znanstveno područje, uvijek obnavljano novim saznanjima, čak i usprkos ovom ahistorijskom vremenu, duboko uraslo u današnji trenutak i u temelje suvremenih humanističkih i društvenih nauka.

A studij, dakako, nisu seminar, knjige i katedre već ljudi koji ga vode. Zbog toga je biti profesor neke od domena klasične filologije na Filozofskom fakultetu oduvijek značilo imati i časnu ali veoma tešku dužnost znanstvenog doajena, to je značilo, a i danas znači, makar implicitno predstavljati jedan od stupova sada već prilično krhke konstrukcije Fakulteta i biti spreman dostojno ga reprezentirati u svakom času. A naša je klasična filologija od svojih početaka – od profesora Šrabeca i Maixnera do profesora Gortana, koji se relativno nedavno povukao u mirovinu i koji je većini nas bio nezaboravan učitelj, i do profesora Milivoja Sironića – imala tu sreću da se na njezinu čelu nalazio čovjek koji u sebi objedinjava sve ove sposobnosti.

Kada smo čuli da i profesor Sironić prestaje s aktivnim radom na fakultetu, mnogi od nas u to jednostavno nisu mogli povjerovati: naviknuti na to da ga susrećemo u hodnicima kako prolazi užurbanih koraka, da ga možemo u svakom trenutku pitati za savjet bilo u kojoj prilici, poznajući njegov golem društveni angažman (pa tek nedavno završio je četverogodišnji dekanski mandat!), dok nam je još u ušima odzvanjao njegov glas kako tumači finese grčke historijske gramatike ili Aristofanovih tekstova, prisjećajući se doista prekrasnih časova sa zajedničkih putovanja po Grčkoj, – bili smo svjesni toga da klasična filologija i Filozofski fakultet u cjelini njegovim odlaskom gube mnogo, jednu od svojih bitnih kvaliteta.

Na sreću — sada se to već može sa sigurnošću reći — prevarili smo se, ne samo zato što se kontinuitet klasične filologije, dakako, nastavlja u suradnicima profesora Gortana i Sironića, nego prvenstveno zato što neumorni znanstveni radnik, inspirirani edukator, vrsni prevodilac, profinjeni poznavalac grčke književnosti, urednik mnogobrojnih izdanja, profesor Milivoj Sironić, nije imao ni namjeru prekinuti svoje aktivnosti: to što ga rjeđe susrećemo na fakultetu, samo je znak da se intenzivnije bavi onime što ga je oduvijek zaokupljalo i da možemo uskoro očekivati plodove tog rada. Malo kad izraz „otići u mirovinu“ ima manje smisla nego u ovom slučaju.

Bilo bi stoga sasvim pogrešno i pretenciozno u ovom trenutku pokušavati ocijeniti rad profesora Sironića u cjelini i u svim onim detaljima od kojih se sastoji, ali se već sad sa sigurnošću može reći da je njegov doprinos sasvim jasno ugrađen u našu kulturu: treba samo poželjeti da se taj doprinos ubuduće umnogostruči.

Dubravko Škiljan
Zlatko Šešelj

TREĆI SKUP SAVEZA DRUŠTAVA ZA ANTIČKE STUDIJE U ŽALCU

Od 26—30. rujna 1983. održan je III znanstveni skup Saveza društava za antičke studije Jugoslavije. I dva prethodna, 1977. na Ohridu i 1980. u Novom Sadu, bila su posvećena istoj tematici, a to je antika i antička baština, posebice vezana uz naše tlo. Ovogodišnji skup organizirali su kolege iz SR Slovenije nakon trogodišnjeg držanja sjedišta Saveza u svojoj republici. Prethodno su se na takvu zadatku obrele u svom mandatu kolege iz SR Makedonije i SR Srbije. Skup je održan u ubavom i simpatičnom Žalcu, mjestancu 9 km udaljenom od Celja. Antička Celeia pružila je tako gostoprimstvo poslenicima zainteresiranima za temu „Antika in antična dediščina v Jugoslaviji“, a tih se iz svih naših republika okupilo sedamdesetak. Uočen je izrazito velik broj vrlo mladih referenata, pa se time, a i općenito upravo prenapregnutim programom zbog mnoštva referata, ovogodišnji skup donekle razlikuje od prethodnih, ma kako i oni bili značajni za razvoj i kontinuitet klasične filologije u nas.

Otvaranje skupa bilo je vrlo svečano, i po pozdravnim govorima moglo se već zaključiti kakav su mu značaj pridali i znanstveni forumi i društveno-politički organi Slovenije. Pošto je prof. dr. Kajetan Gantar, kao dosadašnji predsjednik Saveza za antičke studije Jugoslavije, otvorio Skup, izredali su se svojom riječju i predsjednik Republičkog komiteta za kulturu prof. dr. Matjaž Kmecl, pa predsjednik Skupštine općine Žalec Viljem Petek, predsjednik Slovenske akademije znanosti prof. dr. Janez Milčinski, te predstavnik Univerziteta Edvard Kardelj, a zatim dakako i predstavnici republičkih društava. Otvorenje je okrunio svojom prigodno ispjevanom pjesmom na latinskom jeziku „Pozdrav Žalcu in Savinjski dolini“ profesor Silvo Kopriva.

Savinjska dolina koja nam je svojim pitoresknim krajobrazom pružila gostoprimstvo i otkrila tih dana svoje ljepote, bremenita antičkom prošlošću — bila je i potka, arheološkoj tematici posvećenog, prvog dana zasjedanja. O njenoj topografiji izlagala je Vera Kolšak, o imenima celejskih stanovnika Marjeta Šašel-Kos, pa Ljudmila Plesničar-Gec o antičkim freskama u Sloveniji, da nabrojimo samo neke referate. Makar se u arheološkoj sekciji obrelo još 15 referenata s vrlo interesantnim referatima, u nemogućnosti da ih sve navedemo, bilo bi nepravедno ne spomenuti barem prilog koji je Emilio Marin posvetio Msgr. Frani Buliću, pa neka to posluži kao upozorenje na doskorašnju obljetnicu tog velikana.

Čitav drugi dan zasjedanja bio je posvećen lingvističkoj i književnoj tematici, počam od mikenologije (Petar Hr. Ilievski i Miodrag Todorović), pa leksičkog istraživanja Ljiljane Crepajac, uvida u Anaharsidovo putovanje po Grčkoj Aleksandra Lome, izlaganja vezanog uz postklasični grčki Erike Mihevc-Gabrovec, do priloga o transkripciji grčkih imena u hrvatskim prijevodima (Damir Salopek). Svoja lingvistička istraživanja s područja medijevalnog latiniteta iznijela je Olja Perić na temelju jezičnih slojeva Trpimirove isprave, a s reperkusijama što su ih klasični jezici uzrokovali u nomenklaturi sedmičnih dana u evropskim jezicima upoznala nas je Fedora Ferluga-Petronio. Jedini referent na latinskom bio je Antun Slavko Kalenić s